

Cosmopolitan
/
ΚοσμοΠόληταν

+ εργείο

Παραγωγή: Σωματείο ΥΠΟΓΕΙΑ ΣΚΗΝΗ

Υποστήριξη: Κυπριακό Υφυπουργείο Πολιτισμού

Συντονισμός και επιμέλεια του έργου: Ελευθερία Σωκράτους

Διεύθυνση παραγωγής: Άδωνης Κυπριανού

Γραφίστρια/ εμπυχώτρια του εργαστηρίου αυτοέκδοσης: Δέσποινα Κανναούρου

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται από το Σωματείο Υπόγεια Σκηνή.

Επικοινωνία: info@synergeio.org

Εκδόθηκε το έτος 2025 στην Λεμεσό.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στη Nora Nadjarian και τη Μαρία Ιωάννου για το γεγονός ότι μοιράστηκαν τις μεθόδους συγγραφής τους με τους/τις συμμετέχοντες/ουσες συγγραφείς. Ιδιαίτερες ευχαριστίες σε όλους/ες τους/τις συγγραφείς που έλαβαν μέρος σε αυτό το πρόγραμμα καθώς και σε όλα τα άτομα που συμμετείχαν στην πειραματική διαδικασία προσαρμογής και βιβλιοδεσίας των zines στις 16 Μαρτίου 2025.

Αναγνωρίσεις και άλλα

Αυτή η συλλογή γραπτών προέρχεται από το ΚομοπόλΗταν, ένα λογοτεχνικό πειραματικό πρόγραμμα στο οποίο ανερχόμενοι συγγραφείς με έδρα την Κύπρο εξερεύνησαν το περπάτημα ως πρακτική για την (επανα)γραφή του αστικού περιβάλλοντος. Ενώ η Λεμεσός χρησίμευσε ως κοινό σημείο αναφοράς, το διαφορετικό υπόβαθρο και οι εμπειρίες κάθε συγγραφέα διαμόρφωσαν ξεχωριστές προοπτικές τόσο για το αστικό τοπίο όσο και για τα εσωτερικά τους “τοπία”. Για να αντικατοπτριστούν οι διαφορετικές προσεγγίσεις, παρουσιάζουμε τα κείμενα του/της εκάστοτε συγγραφέα μέσα από την συνθήκη που όρισαν - τον φακό ή την πρόθεση που καθοδηγεί το έργο τους.

Το έργο αυτό αγκαλιάζει τον πειραματισμό στη δημιουργική γραφή και την αυτοέκδοση, ενώ εστιάζει στην προσβασιμότητα και την ποικιλομορφία. Παρόλο που καμία μορφή δεν μπορεί να είναι πλήρως προσβάσιμη σε όλους/ες/α, η έκδοση έχει σχεδιαστεί με γνώμονα τη συμμετοχικότητα. Τα κείμενα παρουσιάζονται τόσο στα αγγλικά όσο και στα ελληνικά χρησιμοποιώντας έντονη γραμματοσειρά sans-serif και άνετα διαστήματα. Όλα αυτά, σε συνδυασμό με την επιλεγμένη διάταξη, εντάσσονται στην προσπάθεια παροχής μιας φιλικής προς τη δυσλεξία και άνετης αναγνωσιμότητας. Η υψηλή αντίθεση αντικαθιστά τα χρώματα και τις εικόνες για να υποστηρίξει μια κοινή εμπειρία τόσο για τυφλούς όσο και για βλέποντες αναγνώστες. Ενώ το περιεχόμενο κάθε έκδοσης παραμένει το ίδιο, οι πολλαπλές έντυπες εκδόσεις σχεδιάζονται διαφορετικά σε μια προσπάθεια να ικανοποιήσουν τις διαφορετικές ανάγκες προσβασιμότητας και αισθητικές ευαισθησίες. Η πιο απλή έκδοση είναι η ψηφιακή, καθώς ο κύριος σκοπός της είναι να παρέχει συμβατότητα με προγράμματα ανάγνωσης οθόνης και τη δυνατότητα προσαρμογής του μεγέθους του κειμένου.

- * Τα κείμενα έχουν παραμείνει εσκεμμένα αδιόρθωτα, και τυχόν συντακτικές ή γραμματικές αποκλίσεις είναι θεμιτές.
- ** Η μετάφραση των κειμένων είναι κυριολεκτική.

Αντί για εισαγωγή

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τα περιθωριοποιημένα σώματα και την πόλη.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για την αγάπη.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για την ποίηση στους δρόμους.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τη συλλογική δημιουργία.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για το πόσο διαφορετικά μπορεί να είναι τα λογοτεχνικά έργα.

Αυτό το βιβλίο δεν αμφισβητεί την έννοια της λογοτεχνίας.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο αφιερωμένο στη δασκάλα μου που έφυγε τόσο νωρίς.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για το πώς μπορούμε να ξαναφανταστούμε τον κόσμο.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τη Λεμεσό.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τα περιθωριοποιημένα σώματα και την πόλη.

Αυτό δεν είναι καν βιβλίο.

Είναι μια απόπειρα να χρησιμοποιήσουμε τις λέξεις για να δημιουργήσουμε έναν κοινό τόπο μεταξύ ατομικοτήτων.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τα περιθωριοποιημένα σώματα και την πόλη.

Δεν είναι καν για την πόλη.

Είναι μια προσπάθεια να αμφισβητήσουμε τις γραμμές στους χάρτες που ισχυρίζονται ότι ορίζουν τους τόπους ως πόλεις και χώρες.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τα περιθωριοποιημένα σώματα και την πόλη.

Δεν είναι για το σέξ και την πόλη, παρόλο που η σεξουαλικοποίηση του σώματος είναι κοινή πρακτική σε αυτή την πόλη.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τη δημιουργική γραφή.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για συζητήσεις στο αεροπλάνο.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τα φτωχά αγγλικά μου.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για το πόσο γλυκό είναι το σπίτι μου, το “Συνεργείο”.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για το πόσο αγαπώ τη γραφή.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τη γραφή.
Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για το πώς μπορούμε να δημιουργούμε μαζί χωρίς να χάνουμε τον εαυτό μας.
Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για την αναπηρία.
Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για την ποίηση.
Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τη σχέση μου με τη γιαγιά μου και ένα τραπέζι. Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για το πώς μπορούμε να αγκαλιάσουμε την κυπριακή ελληνική γλώσσα.
Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο που αμφισβητεί τι είναι η γλώσσα.
Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για την επίγνωση ότι μπορώ να γράψω στη γλώσσα των αποικιοκρατών.
Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για το πώς η γλώσσα των αποικιοκρατών είναι επίσης δική μου.
Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για μια εναλλακτική ιστορία της πόλης.
Αυτό δεν είναι μια απάντηση στο ερώτημα “Μπορούν οι υποτελείς να μιλήσουν;”.
Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για το πρώτο μας φιλί.
Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για το τραύμα.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τα περιθωριοποιημένα σώματα και την πόλη, αλλά μια ανάμνηση της διαδρομής μου και του Status Quo της πόλης μας.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τα περιθωριοποιημένα σώματα και την πόλη.

Δεν είναι καν για τα περιθωριοποιημένα σώματα.
Είναι μια απόπειρα να αναγνωρίσουμε οποιοδήποτε ΣΩΜΑ βρίσκεται σε οριακούς χώρους.
Είναι για τους ανθρώπους της καθημερινότητάς μας,
για τις βόλτες τους στην πόλη ή στο χωριό,
για τις διαδρομές ζωής που βιώνουν καθημερινά,
για τα βλέμματα των περαστικών,
για τα χαμόγελα που μπορούμε να ανταλλάξουμε με αγνώστους,
για τους ξένους που μπήκαν στη ζωή μας και έγιναν η ζωή μας,
για το πόσο θάρρος χρειάζεται για να είσαι ο εαυτός σου, σε έναν κόσμο που απαιτεί να προσποιείσαι.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για μένα. Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για εμάς.
Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για το πώς κινούνται τα σώματα στην πόλη.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τον αποκλεισμό που βιώνουμε. Και όπως είπα πριν, αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για εμάς. Εμείς; Ποιοι στο διάολο είμαστε εμείς; Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για εμάς.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο που αμφισβητεί το inspiration porn.
Γιατί η χρήση της λέξης porn με ενοχλεί;

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τον José Esteban Muñoz. Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τη φαντασία. Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για προηγούμενες ζωές. Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τη γραφή ως ακτιβιστική δράση. Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για την επανάσταση.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τα περιθωριοποιημένα σώματα και την πόλη.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για. Είναι ένα βιβλίο που απευθύνεται προς. Προς εσένα, προς εμένα και προς όποιο άτομο επιθυμεί να ανακαλύψει τρόπους ισότιμης συνύπαρξης πέρα από τη συλλογική ταυτότητα.

Για εκείνα τα γέλια που μοιράζεσαι με τους φίλους σου λέγοντας ανόητα πράγματα για έρωτες που καταλήγουν σε γάμους και για έρωτες που μένουν κρυφοί.

Για τα όνειρα που έγιναν πραγματικότητα και για τα όνειρα που παραμένουν καταπιεσμένα.

Για τις ανθρώπινες οντότητες, αλλά όχι μόνο.

Για την άρνηση και την αποδοχή.

Για την τέχνη που μας δίνει ζωή.

Για τον κόσμο που φοβάται το διαφορετικό και θέλει να το αλλάξει.

Για τους αυθόρμητους περιπάτους που κρύβουν εκπλήξεις.

Για τα παιχνίδια που έπαιζες όταν ήσουν παιδί και δεν μπορείς πια να τα παίξεις.

Για την αλήθεια σου, που είναι μερικές φορές πικρή.

Για εκείνα τα φιλιά που θα είναι αξέχαστα.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τα περιθωριοποιημένα σώματα και την πόλη.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τις βόλτες με τη στενή έννοια της λέξης. Αυτή η συλλογή κειμένων είναι ένα ταξίδι σε άλλους πλανήτες και πραγματικότητες. Είναι μια περιπλάνηση μέσα από τη ζωή κάποιου άλλου.

Είναι ένα ταξίδι σε ουτοπίες και σε πόλεις που έπρεπε να υπάρχουν.
Αυτό είναι ένα ταξίδι μέσα στον χρόνο.
Αυτό το βιβλίο δεν χρειάζεται να δώσει απαντήσεις.
Ο σκοπός του είναι να γεννήσει ακόμη περισσότερες ερωτήσεις.
Αυτό το βιβλίο δεν ζητά οίκτο και συμπόνια. Ζητά μόνο κατανόηση.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για τα περιθωριοποιημένα σώματα
και την πόλη.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για. Είναι ένα βιβλίο με.

Με όλη την ομάδα, να δουλεύει με φροντίδα.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για. Είναι ένα βιβλίο ενάντια.

Ενάντια στους καταναγκαστικούς περιορισμούς και στις ιεραρχίες
εξουσίας.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο για. Είναι ένα βιβλίο προς.

Προς όποιον εσύ θέλεις.

Αυτό το βιβλίο υποδηλώνει διακριτικά έναν κρυφό πόνο,
έναν πόνο που δεν ξεφεύγει από τα χείλη.

Μόνο που αποτυπώνεται στο χαρτί σε μικρές, αλλά ουσιαστικές δόσεις.

Αυτό το βιβλίο είναι μια αντιπαράθεση με τον κόσμο και τις
ανισότητές του.

Μια αντιπαράθεση με τη ζωή και τις ελλείψεις της.

Αυτό το βιβλίο μιλά για τη μοναξιά, καθώς τα γραπτά γεννήθηκαν
στην αγκαλιά της.

Οι συγγραφείς παίρνουν διάφορες μορφές μέσα από τη γραφή τους.
Γίνονται εξωγήινοι και κορίτσια με σκέιτ, γίνονται φύλλα και πουλιά,
γίνονται σκορπιοί και σαλιγκάρια. Ό,τι θέλει η φαντασία, υπάρχει σε
αυτό το βιβλίο.

Αυτό το βιβλίο είναι μια αποτυχία και ένα αριστούργημα,
μια ανησυχία και ένα όνειρο, μια ελπίδα και μια απογοήτευση.

Αυτό το βιβλίο ανάγκασε τους συγγραφείς να αντιμετωπίσουν
τον εαυτό τους. Τους γονάτισε και τους έφερε σε δάκρυα.

Τους οδήγησε στην εσωτερική κατανόηση και στην αυτοαποδοχή.

Αυτό το βιβλίο τους δίδαξε να είναι δυνατοί.

Αυτό το βιβλίο θέλει να αναγκάσει τον αναγνώστη να σκεφτεί πέραν
του καθιερωμένου.

Αυτό το βιβλίο είναι ένας ύμνος στην ανθρώπινη θέληση να επιβιώσει από την κόλαση και στη δύναμη του ανθρώπου να χαμογελά ακόμα και στις χειρότερες συνθήκες.

Αυτό το βιβλίο μου ξανάδωσε μια ελπίδα που θεωρούσα από καιρό χαμένη.

Αυτό το βιβλίο δεν θα πάρει τον αναγνώστη από το χέρι για να τον περιορίσει σε μία μόνο οπτική. Είναι ένα βιβλίο που προσφέρει ελευθερία σκέψης και μια ποικιλία προοπτικών.

Αυτό το βιβλίο δεν αναφέρεται σε πραγματικά γεγονότα.

Ή μήπως αναφέρεται;

Είναι στο χέρι σου να αποφασίσεις, αγαπητέ αναγνώστη.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο που αναρωτιέται τι είναι ένα βιβλίο.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο που αναρωτιέται.

Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο.

Αυτό το βιβλίο είναι ένα δώρο από εμάς για εσένα.

Με αγάπη,

Γιώργος, Χρίστος, Ροζ, Ισαάκ, Ελευθερία

Υ.Γ. Ελπίζουμε να μην χαθείς πολύ στις βόλτες σου ανάμεσα στις σελίδες των γραπτών μας.

**Cosmopolitan
/
ΚοσμοΠόληταν**

-

**Christos Itzeyiannis
Isaac Santous
ροζ
Γιώργος Παναγιώτου**

SINTHIKI

Mesa pou touta ta keimena enna taksidepsoume mazi se ena polidiastato taksidi ston planiti gi, pou efia je irta 8 fores i je perissoteres. Enna doume mazi diaforous xaraktires se diaforetikes somatikotites, je ena doume ena meros tis zwis tous i kapias sinthikes stin zwi tous. Pou to 2024 enna pamen piso mexri to 1560. Ena zisoume mazi pou to pos einai na ise enas trans andras, i mia magissa sto 16o eona, i akoma je to pos ine na eisai enas skiouros. Oulli touti xaraktires exoun na diksoun tin diki tous diaforetikotita ston diko tous kosmo. Sas proskalo na perpatisoume llio sta dika tous viomata je na mpoume llio stis zoes tous mesa pou tis istories tous.

—

Laloume Jasper je eimai mia pallia psishi, epia je irta ston planiti gi 8 fores, I je perissoteres? An skefteste an evarethika to piene ela, oi en evarethika areski mou na pionoerkoume je na zo se diaforetikas morfes.

Toundin fora irta je eimai enas trans andras me genetiki anapiria. Ithela na to ziso je touto... Eskeftoumoun pos ine arage na perpatas mesa se ena soma enos trans andra me anapiria. Pos kinite ena anapiro atomo stous dromous tis polis tou I akoma je tou xorkou tou. Pos vlepi ton kosmo ston planiti gi, ti sinesthimata vionni perpatondas sto plithos, pia vlemmata sinanda?

Enna mirasto mazi sas kapias pou tis istories mou Ksipnoun mou anamnisis je ikones pou to pouthena, exo ena imerologio je jame katagrafo ta panda. 8 zoes, se 8 diaforetikas somatikotites je ixa 8 diaforetika perpatimata zois. To imerologio mou grafi 2024, ego ena sas paro llio piso sto 1992.

Christos,1992

Geniete ena pedaki se genos thiliko stin lemeso apo enan eterofilo zeugari. Mesa sto krevataki tou peritrigirismeno apo alla pedakia pou kamnoun diagwnismo pios ena klapsi pio dinata. Se enan allo domatio

I mama taleporimeni pou tin kesariki genna, perimeni anipomoni na andikrasi to pedaki tis. Pianito sta xeria tis je me dakria sta mathkia tis to aggaliazi je to fila sto metopo. Diadromi me to autokinito pros to spiti, to mikro pedaki andikrasi gia proti fora to spiti tou. Se jindo spiti tha ezouse mexri ta 23 tou.

Se enan makri diadromo stous 11 mines zois kamni ta prota tou vimata perpata gia proti fora xanni isoropia pianni pano sto tixo je ksanasionete, perpata.

Fortomeno to autokinito me valitses, sta 4 tou, apo to spiti sta polemikia je o dromos mas perni se spiti stin Asgata. Irten to fthinoporo peftoun ta filla pefti je I thermokrasia je to pedaki mazi me tin mama tou piannoun sherka je perpatoun mestous dromous tis Asgatas, diadromi pros to kenourgio tou sxolio, aneveni ta skalia me tin mama andikrasi tin daskala tou. Mpeni stin taksi je gnorizi polla pedakia theli na kamni pareia me ta agoria alla ta agoria en to thelousin. Ekso stin avli tou sxoliou kamni pareia me kati koritsakia, pezoun krimmeno thisavro. Mia mera epezan theatraki mazi me kati koroues je to pedaki areske tou panda na pianni tous “agoristikous” rolous ena pou ta koritsia pianiton aggalia je jino andrepete, kotsiinizi je tautoxrona enthuziazete, enikseri ti en touto pou eniose en kati protognoro.

Mia megali mera meta to sxolio to pedaki erkete spiti tou je itan skeftiko, itan giros sta 5 tou pou arkepse je vione gia proti fora disforia fillou tote en je ikseren ti en touto. Mpeni na kami mpanio je paratira kapia meri tou somatos tou pou en miazoun me ta alla agoria, sapounizondas ta mallia tou skeftete oti theli je jino na eshi konda mallia alla en tha to afisoun na ta kopsi. Kathe apogeuma I ora gia mpanio alla je I ora gia na pnii mestis skepsis tou giati na men mporo na eimai agori, je giati na niotho etsi je giati na mou simperiferonde os koritsaki?

Ego thelo na exo konda mallia je na me pezoun ta agoria.

Mia fthinoporini mera tou semptemvri kenourgia sxoliki xronia, 6 xronon proti mera sto dimotiko se megalo sxolio me pola pedakia alla mikra je alla pio megala kapia pedakia kserota je kapia alla oi, kenourgia prosopa.

Dialimma ego epeza me ta koritsia, vlepo kati agoria na fonazoun “eisai kotziakari”, “fie”, ena mikro koritsaki me aspra mallia,fovismeno, trexo pros ta pano tous, mpeno mprosta, fonazotous na fioun. Pleon eixa mia kenourgia fili je panda ta dialimatta imastoun mazi, jini na mou xamogela jego na tin prostateuko.

Ksimeroni, perpato, kolosirno ta podkia mou, pao sxolio, jini tin mera imun lipimeno. Lalo stis files mou oti ena fio je na pao piso lemeso. Teleutea mera sto sxolio tis Asgatas ta pedakia grafoun mou apoxeretistiria grammata anamnistika na tous thimoume. To koritsaki me ta aspra mallia lipimeno me dakria sta mathkia posheretame, aggaliazoumaste je itan I teleutea fora pou tha to evlepa.

Autokinita gemata, valitses, epipla, ksana piso sta polemidkia. Mpeno stin taksi I daskala sistinime sta alla pedakia, “kathise opou thelis”, kathome stin teleutea grammi dipla apo ena agori. Dialimma, pedia na trexoun pano kato, ego mono je skeftiko, agoria erkounde pros ta pano mou, peripezoume fonazoume “pashia..“pashia..” je geloun ...2 koritsia mpenoun mprosta san aspida na me prostatepsoun, touti tin fora enimoun ego o prostatis eginan alloi gia emena.

Dialimma pros tin kattina na piaso to agapimeno mou sandwich loutza halloumi, meta to fai pexnidi, trexoume o enas ton allon, xorismeni se 2 omades. Etrexa etrexa, eksexasa pos en I aisthisi na vouras, na perpatas anemelos xoris na se niazoun ta perierga vlemmata pou ton kosmo.

Dimotiko, apofitisi, apoxeretistirio party grafoume o enas sti fanela tou allou me markadorous.

Gymnasio, perpato perno anases je proxoro. I diadromi pou leoforio mexri tin taksi, magkomena ta gonata na men ligizoun.

Telionoume to mathima ora gia to mathima gymnastikis, troxadi giro giro apo to gipedo, ego teleuteo stin seira, “anevokatevite ta skalia ton kerkidon” fonazi i kathigitria gymnastikis, i palmi tis kardias mou anevenoun, foume oti en tha ta katafero, prospathoto fooume oti enna ppeso.

Ksekinoun ta erotimata, ti mou simveni? Oi en mou simveni tipote eimai mia xara! Kathe fora sto mathima gymnastikis me tin dikeologia oti “en niotho kala”, kathome mono pano stes kerkides.

“Ela na fais proino” fonazi I mama mou, me to zori pinno ena potiri gala, ksekino pao likio.

Emetrousa andistrofa kathe mera, to imerologio mou kremmameno ston tixo, Semptemvris, akoma 3 xronia... Xtipa to koudouni perpato sto diadromo pros tin taksi, paratiro tous allous, kapki afirimeni, alli na akououn mousiki , na geloun metaksi tous je kapki alli na me kitazoun pou perpato.

Mpenoume stin kouzina spiti mias filis mou, kathoumaste sto trapezi, lali mou “thelis na pame mia volta perpatiti” nai kalo na pame giati oi apandotis, kati tis lei psithirista I mama tis sto afti tis, apando signomi ti lalite? Lali mou, mia simmathitria mas ipen oti eshis “provlima sta podkia sou”, enas kombos ston lemo, me tremoulo stin foni apando” tipote enexo mia xara eimai! Arnisi...

Polla perpatimata me kenourgious anthropous pou gnoriza ixan tin eksis erotisi “ma ti exoun ta podkia sou”. Oi allous peripatous...

Perpatima gia kapious en xalarosi, ekserevnisi, koinonikopioisi, gia mena itan agxos, adiakrites erotisis je fovos.

Tasis figis... ena proino arxes genari apofasismenos na fio pou tin kipro, na fio pou tis skepsis mou, na thapso tin tautotita mou. Feuko pao Australia, 6 mines je ksanarkoume piso. Prepi na miliso, en andexo allon, pniome.

Fevrouarios enas minas simademenos vathkia stin kardia mou, prwti mou enesi testosteronis.

Institouto nevrologias polles eksetasis, diagnosi genetiki spastiki parapligia sta kato akra.

Arnisi, egw ena gino kala! Makris o dromos tis apodoxis...

Jeff, 1976

I eksodos...

Ston dromo arga tin nixta, ekso pou ena oiko anoxis, ta teleutea 4 xronia to spiti je i doullia mou...ekama come out stous dikous mou je ethkioksame pou spiti...enise gios mas pleon na fiis pou spiti, amartole... etsi mou ipan...

Exo randevou pao sto diamerisma kapiou, xtipo to koudouni, aneveno ta skalia , anixti i porta kalosorizime , lei mou na katso sto kanape prosferi na mou jerasi ena poto, kathete dipla mou, mila mou flertarime... pame sto domatio tou, kamnoume sex... pao na ppeso pasto sterno tou je trava piso, lali mou ego enime poushtis, lalotou eimai gyneka ... potte en tha eisai mia gyneka mono sex ithela, thkioxnime...

Mesa pou to sex prospatho navro tin agapi pou en mou edose kanenas...san perpato mesto dromo thoro ena terastio panò “amfisvitisa tin omofiliofilia i allagi einai dinati, anakalipste to tora”. Epomeni mera diadromi pros tin vivliothiki, ta vlemmata pou sinando kamnoume na niotho perierga, sfiroun mou, diafora prosvlitika epitheta, ekourastika...

“Signomi” milo psithirista, mporo na xrisipomiosos ton ipologisti? Dixni mou pros ta pou na pao, annio ton ipologisti, www.exodus.to “o lisous mpori na se metamorfosi...”

Pianno telefono, je klio randevou...

Irten i mera, pianno taxi je pao... ena terastio xtirio san ena panepistimio ... ivratin isodo, proxoro mesa, katse lali mou je perimene narti sira sou...

“Parakalo peraste mesa”, kathome sistinome je eksistoro tin istoria tis zois mou, lali mou eisai se kala sherka men foase ena ginis kala... Mazeuko oulla ta pramata je feuko, pao sto kenourgio mou spiti, jame pou ena me kamoun kala. Pio kato se enan kalatho petasso peroukkes, foremata, takkounia je oti allo thimizi to parelthon mou... Kenourgio domatio, nea prosopa, mia nea arxi. Ksenagoume sto xoro je dixnoun mou ta domatia pou na kamnoume tis therapies je tis proseuxes mas...

Epomeni mera i proti mou therapia me enan “psixologo”, milo tou je arkeuko na kleo je lalotou, niotho enoxes, niotho oti eimai kakos, eisai se kalo dromo lali mou...

Kamnoune mathimata, didaskoun mas pos prepi na eisai andras, pos prepi na ferese san andras, ti endiaferonda prepi na eshis san andras.. “prepi na ginete fili prota me mia gyneka je meta to erotiko tha erti pou mono tou...”

Kamoume je drastiriotites, emeis i andres pezoume mappa je i genetzies mathenoun make up...
Kathe proi sinaoumasten oulli mas je proseuxoumaste ston theo na mas sosi pou to demonio...

Prin lilies meres se 2 meli tis kinotitas, ekamandous ksorkismo.. ivrandous mazi..
O psixologos ipen mou oti paota polla kala, ena perasoume sto epomeno stadio, en mou ipen ti, ena dis avrio lali mou.

Se ena domatio me mia tileorasi je alla mixanimata valoume na katso se mia karekla, topothetisamou enan mixanismo konda sta genitika mou organa, stin tileorasi na pezi erotiki tenia me 2 andres, ilektrismos sta genitika mou organa...
Tenia me enan andra je mia geneka, aunanistou...toutos en o sostos tropos na ginis kala...
Enas xronos meta... ksana stous dromous toundin fora pou mia anditheti pleura, vrisko anthropous, sto sheri me enan mikro panò pou edixna pos imun, mirazoume tin martiria mou, “ezousa san gyneka je aikato gia na akolouthiso ton theo...”

Kate, 1965

Diafimisi stin TV, Patti McGee 1965 i proti protathlitria skateboarding.. wow..
Mila se kapia ekpompi, lei pos arkepse, dixni kapia pou ta kolpa tis, eniksera oti je i kopelles kamnoun skateboarding, androkratoumeno athlima opos je polla alla..., panda evlepa ta agoria stin gitonia na kamnoun je zileuka,

Patti ise empneusi.

Pao peripato, perno ekso pou tin vitrina, skateboards, surfboards ... mpeno mesa, “xriazeste kapia voithia?”, travamou tin prosoxi, café board me kokkines lorides je kokkina troxouthkia, 12 dollaria, enthousiasmeni vouro je pao piso spiti.

Papa mporo na exo 12 dollaria?, thelo skateboard, “enen giasena touta en agoristika pexnidkia”, feuko je pao sto domatio mou...pou na evro ego ta lefta...o ilios mpeni pou to parathiro, ksipname, pianno ton dromo, proino perpatima, isixi dromi, katharos aeras, perno pou ton fourno tis gitonias je pianno ena donut, o dromos pernime ksana piso sto skate shop, xasko to skateboard pou tin vitrina, sta plagia ena xarti na grafi zitite prosopiko... i eukeria mou! Kalimera ida oti thelete prosopiko, mporo na erkome meta to sxolio, epiasa tin doullia! Ithela na tsirilo pou tin xara mou... eperpatousa, etaksideuka me to mialo mou, efandazoumoundo...

Sta sherka mou, to diko mou skateboard, epiaton proto mou mistho, en tha po tipote ston papa mou ena kamo krifa...

Se ena parko tis gitonias arkepsa tin praktiki mou, kratoto sta sherka mou, thoro to je thorime, girizo ta troxouthkia tou,xamogelo..., i esthisi na fkeno pano je na prospatho na isoropiso, eplimiriza pou efforia, examogelusan je ta aftia mou..fkenno pano isoropo, pefto, ksana isoropo, ksana pefto ksana je ksana mexri na matho, pame sto epomeno stadio, prepi na jiliso...

To proto skatepark, egkeniazito i Patti, ediksendo stin TV... Savato proi, mpeno sto leforio, diadromi Tucson Arizona... ftanno Wow oti pio omorfo ida... jilo pastis rampes, o aeras sto prosopo mou, kitateme peto, ekama to proto mou kolpo, eutixismeni...

Leonardo,1951

Ekofkes tickets stin isodo tou cinema, jame itan I proti mas sinandisi...

Annio ta mathkia mou, sikkonoume je perpato pros tin kouzina, efimerida sto trapezi mou, 15 aprilliou 1951...Ma posin ora ejimoumoun?

Perpato nixta mestous dromous tis polis mou, dinati mousiki, efiva pedia stous dromous na geloun metaksi tous, oura se pagotatzidiko, ena zeugari iliokiomenon na perpatoun je na kratoun sherka, jego na periplanioume trigiro mestous dromous...

**Mprosta mou to cinema, kitazo ti tenies pezoun, epezen mia romandiki tenia, areskoumou ta romandika, toutin ena do. Isodos, kofkismou ticket, andallasoume endona vlemmata.
Niotho ena sheri ston omo mou,girno, esi, xamogelasmou, dias mou ena xartaki je feukis, “ela na me vris stis touletes”, fakka l kardia mou san tin pelli. Katevenno ta skalia, ftanno stis toualettes, kapios me trava pou to sheri, xoris na to katalavo l anases mas ginounde ena, filas me, pirotexnimata, alla l logiki lali mou na fio, enen sosto, “sorry enime etimos”, feuko.**

To fos tou iliou, ksipname, skeftometon.. “Leonardo ela na fame proino”. Proino me tin oikogenia mou, to mialo mou en allou, “agapi mou pos itan l tenia epses?”, oti pio omorfo...

Kamvas, mpogies, l esthisi tou pinellou sta sherka mou, to ravdi tis dimiourgikotitas, ti na kamni tora arage?, skeftete me?. Na pao popse na ton evro? Oi enen sosto. Cecilia, feuko exo mia sinandisi, niotho san efivos pou lei psemata stous gonious tou. Je namaste ksana, esi sto tamio jego stin oura, vlepisme je xamogelas mou. To aggigma sou ston omo mou, anatrishazime, afinismou pale ena xartaki, annioto enas xartis je mia dieuthinsi, “p.s ela na me vris molis teliosi tenia”. Perpato mesta stena, akoloutho ton xarti sou, mia parea , dixnotous ton xarti, mia vespa erkete pros ta pano mou. Giro me tin vespa, me enan agnosto, prepi na epellana... anemizoun ta mallia mas pou tin taxitita , kitazoumaste, geloume , proti fora niotho etsi...

Anevenoume skalia, anniis mou tin porta...

Kamvaes

Mpogies

Pinakes

Posi simptosi?

Ta ravdia tis dimiourgikotitas sta sherka mas,

Zografizoume

Pezoume

Geloume

**Mpogies pandou, jemis sto patoma andallasoume fillia...
andalassoume mpogies...**

Brian, 1946

Aeras perni tis selides tou imerologiou mou piso sto 1946... i gennisi mou, “genniete ena lambro asteri”.

Eteliosa to sxolio i diki mou ethelame na spoudaso, enas neos me oneira, authormitismo je autopepithisi.

Ena gino mousikos, ena pezo kithara, o papas mou “touta oulla en pellares en tembelis pou eisai!”, feuko je klio tin porta piso mou... Kathe nixta i idia diadromi, perpatima, epienna se ena bar pou epezan live bandes. Rock bandes to stixio mou. Efandazoumoun, pastin skini na pezo je o kosmos na me apotheonni.

O barman mila me ena melos mia bandas, xoris na to thelo akoua tis zitisi tous, pianni to auti mou “ efien o kitharistas mas”, egireukan allon na ton andikatastisi. I eukeria mou, pao piso jame sta paraskinia, “Brian o kenourgios sas kitharistas”

Firmeni sta gellia, “ma esi o kitharistas mas” geloun, koroideukoume, en tous arese i emfanisi mou... “dokimaste me je en tha to metaniosete”.

Epomeni nixta pastin skini, agxomenos, enthusiasmenos, en i ora mou na lampso, dinni sima o drummer, arkeukoume, o kosmos fonazi, diaskedazi, anatrishilla se oullo mou to kormi, to xirokrotima sto telos i euxaristisi mou. Eimai melos mias bandas, sto bar enthusiasmos,

sto spiti adiaforia.

Paragogos erkete se epafi mazi mas theli na kamoume jialla lives, fkenoume na to giortasoume me mpires, mia kopella xamogela mou, xamogelotisi, erkoumasten konda, mia nixta gemati flirt.

Ena live meta to allo, apo bar se bar, ipogies skines, parties, pota, thaumastries.

Rockstar

I gyneka tis zois mou, niotho omorfa mazi tis, o eautos mou, kamnotis protasi gamou.

Erkete protasi gia tour se oulli tin xora. Leoforio je pou poli se poli o kosmos na mas apotheonni. Efandastikato prin gini...

I donisi pastin skini sta podkia mou, i xordes tis kitharas sta daktila mou, i fones tou kosmou na anatrishiazoun to kormi mou, ego je i kithara mou ginoumaste ena soma...

Kathimerina tilefona mazi tis na tis leo ta nea mas...

Eteliose irtame piso, itan san oneiro...

Sinergasia me paragogo diskon, to proto diko mas album

Feukoume gia tin eksoxi, se ena studio ekso pou tin poli, apomero mestin fysi...

I fysi empnei, iremia, mono ta poullia akounde, jemis o kathenas sto domatio tou na grafi.

Pianno tin kithara pezo, grafo, kondeukimou o manager mas, i mia kouvenda pano stin alli, filame...

To proto mou fili me enan andra... ego perno kala me tin Mary nomizo epareksigises me..., apandamou “eisai siouros gia touto...?” Jegw siopitos...

Grafoume to proto mas traoudi, “aristourgima” etsi to xarakterisame. Skeftome to fili mas...

John Junior, 1817

Parakolouthoun mas ...

Prin 10 xronia emetakomisame me tin oikogenia mou, se ena spiti stin farma, konda stin fisi me ta dika mas zoa...

10 xronia meta... imerologio sto tixo tis kouzinas, dekemvrios 1817 etroa to mesimeriano mou, afirimenos na vlepo ekso pou to parathiro, piani to mati mou pou makria ena mavro prama na kinite...

O papas mou epses iden mia teratodin morfi konda stin farma mas, eperigrapsemastou, itan mavro, megalo me 2 kkelaes je emiazen me shillo...

Eprospathisen na to peksi me to oplo tou alla eksefiendou.

En ithela na to pistepso stin arxi, efandazoumoun oti apla itan enas likos... Llies meres meta, ta aderfkia mou laloun mas oti idan trigiro pou tin farma mas diafores teratodis morfes pou emiazan me zoa alla enitan zoa...

Mestis epomenes ftomades arkepsan diafora na ginounde je mesto spiti... tis nixtes pou jimoumastoun ametrita ktipimata pastes portes je ta parathira mas...

Ppesoumenos sto krevati, ksipno pou ena perergo thorivo, ksipna je i arfi mou, lalotis akousesto jecy? itan les je ixamen pondikous pou kato pou to krevati je troan tous stillous ton krevathkion...

Mia allin nixta, ksipno...

to roloi sto tixo mas edixne 3:00 ta xaramata...akououndan poullia na fakkoun ta ftera tous pano sta tzeramithkia...

3:33am...martis 1818, o pio foitsarikos ixos pou oullous, o ixos na na pniete kapios o ixos tou stragkalismou...

alisides na sernounde sto patoma, vareta andikimena na peftoun xame, shilli alisodemeni na lassoun... je pouthena kanena stixio...

eshi 3 mines pou sinexizete touton to martirio, ametrites nixtes ego je i oikogenia mou na imaste oksipni...

Efooumastoun na milisoume stous gitones, efooumastoun na men mas fkaloun pellous...

lounios 1819... ta pramata mesto spiti eginan anekselexta...

To demonio en epeze mazi mas mono psixika alla arkepse na epitithete je somatika... extipousen oulla ta meli tis oikogenias mou extos pou emena je tin Lucy... akouo to demonio, epsithirizemou tis nixtes sto afti... elalen mou oti imaste fili je oti en tha mou kami kako emena... en epira tin merka tis omos, ethimosen, ipen mou ena mas katastrepsi...

Perasen enas akoma xronos... semptemvrios 1820, o papas arostise sovara, katares, apiles, sovara somatika martiria...

En sikonete pou to krevati pleon...

Efrontizaton oso emporousa...

Pao sto ndoulapi na fero to farmako tou, lipoun ta alla 2, ma pou eksafanistikan? enan telefteo gemato fialidio, lshen ena gliodis mavro igro mesa...

Niotho ena sheri ston omo mou...

Psithirisma sto afti, men prospathis na ton sosis en tha ksanasikosti...

Medea,1560

Ate ksipna, en ta genethlia tou arfou sou simera je exoume polles doullies, kitazo to imerologio, kollimeno pasto tixo tis kouzinas, 1 martiou 1560.

Mamma pao mexri to dasos en tha arkiso...

Ksipoliti mesto dasos, mazeuko votana, niotho stis patouses mou to xoma, dentra, poullia, je mia alepou pou makria na me krifokitazi. Kofko lasmari, mouskomirizi, jini endoni mirothkia tou en I agapimeni mou. Aneveno ena lofo, to forema mou koraka pasto katsaro je shizete, proxoro ma pou eni afou thimoume ishen kapou dame,proxoro akoma llio, eto ivrato aspri spatzia gia na ksorizi ta kaka. Poso agapo tin mitera fisi, I iremia mou, I dinami mou, makria... prepi na pao piso spiti prin nixtosi. “Ma pou epies kori mou pale?” Sto dasos mamma eksiases? esinaksa votana gia “tsiai”. Pao sto domatio mou, filaota votana, popse en megali nixta. Panselinos, peftoun na jimithoun oulloi, feuko pou spiti, siga na men me akousi kanenas. Na pao je arkisa enna me perimeni.

“Medea, medea ela dame eimai”, efera je ta votana, efia skasti pale elpizo na men me paroun idisi. Epethimisase, simera I mana mou evaleme na proseuxithoume mazi, lali oulloi imaste amartoli. Fothkia, jerka, votana jemis I 2 aggaliasmenes. Niotho tin anapnoi tis sta shili mou thelo na nioso ta shili tis, fooume na men mas pari kanena mati. Akouete enas thorivos, I palmi tis kardias mou ktipoun endona, sikonoumaste, “eshi kanena dame?”, enatan kapios arage i enatan kanena zon , “men foase je natan kamia alepou”, kathisigazime. Ksimeroma, pao na mazepso auka, I kotes anisixes na petasounde potzi poda. Ela mamma efera ta auka, etimazete eshi pou to proi sinexia maireuki. “Popse enaxoume ksenous, na teliosoume tis doullies je pais na kamis mpanio”, pkii enartoun mamma?, “ena dis popse”.

Xtipa I porta, “Medea ela anikse kori mou”, annio tin porta, ena zeukari je enan nearo pedi, sheretoume, kathounde sto trapezi, “jerase kori mou tous anthropous”, mamma ma pkii en touti?, en apanda, kathome jego sto trapezi, erkete je o papas , o arfos mou , I mamma ferni ta fagia, xoris na to katalavo vrethome logiasmeni me enan agnosto.

Ksimeroma savatou, thelo na fio pou touto to spiti en andexo allo, en thelo na pandreuto ena agnosto, en thelo na pandreuto kapiro pou en agapo. Popse exo randevou mazi tis, prepi na tis to po, ma en thelo, ena tin pligoso, pono jecho omos, ti na kamo... Ermioni prepi na sou po kati, theloun na me pandrepsoun, siopili je skeftiki, mila mou Ermioni, thelis na kleftoume je na fioume mazi?, anastenazi.. “en mporoume na kamoume tipote Medea ena ginisketoun je touto kapote”, oi en to thelo touto je pianno je filotin, “Medea ti kamnete jame?” “Kala to ipopsiazoumoun”, papa stamata ponisme, travame pou to sheri. Ftanoume spiti, kamni to domatio mou ano pou kato, “ti en touta ta pramata eisai je magissa?”. Papa ponisme, sirnime se ena pountroumi je klionime.

Ti mera eni?, ... pote na do to fos tis meras, skotina mestis skepsis pou, pinasmeni... petasoun mou ena kommati psomi llio nero, klionousin.

Ksimeronni, travoume, eniksero pou na me paroun, pono, sfigkime touto to shini pasta sherka mou. Anevenno skallia, dinnoume pano se ena ksileno stillo, ti ginete?, Llio parakato dimeni I Ermioni. Irten kosmos na mas di... niotho mian vrasti, kafkoume...

Squirrel

Zestasha niotho mia zestasha, kollimeno to soma mou pano se alla somata, je ena trixoto soma na mas shepazi. Esthisi pinas, erkete to trixoto soma je taizimas, hmm... kati mou thimizi touti geusi. Annio ta mathkia mou je andikrizo to trixoto soma, nomizo en I mama mou, ma pou vriskome? Ashera stromena san krevati, ksilino perigiro, ma pou eimai telospandon?

Touta pou en dipla mou nomizo en ta aderfakia mou, kleoumen oulloi mazi aman pinoume, mama pou eisai theloume fai? Kati mou thimizi I mama mou, ma nomizo en skiouros, pou pai na pi eimai jecho?

Emegalosame irten I ora na pame ekso pu to spitaki mas etsi ipen I mama. Alla ipo epivlepsi diki tis, ipen mas prepi na prosexoumen pou tous kakous.

Fkeno ekso, wow enan aperando dasos, kelaidimata, poullia na

petoun, diafora zoa periplaniounde. I esthisi tou ksilou stis patouses mou, eleutheria, energia na trekso, alla I mama ipen prepi na prosexoumen je pou tous kakous.

Trexo gliora pou ton enan dentro sto allo, prepi na fkiaksoume to spiti mas erkete shimonas

Katsara

Ksilouthkia

piso sto spiti

Katsara

Ksilouthkia

Ksana piso sto spiti

Katsara

Ksilouthkia

trofi

Prepi na piame je trofi

Gliores kinisis pianno to fistouji

Piso sto spiti,

Piannota fistioujia filaota sto stoma mou

Ksana piso sto spiti, kapios me parakoloutha, ma pios en toutos, ena poulli, ti theli pou emena, to fai mou I na me fai?

Prepi na prosexo,

Ksana gliores kinisis,

Paratiro kala,

Prolamvenno,

Ena ta katafero,

Skafko

Vrisko jiallin trofi

Ksana piso sto spiti.

Shionizi, ekso shionizi I trofi mas arkeuki je lifki ti na kamo?

Na pao ekso? Enna pao, pame?

Fkenno ekso

Paratiro,

Vouro

Thimoume oti kapou filaksa trofi, akouete enas periergos ixos, ena terastio poulli parakolouthame,

Vouro,

Skafko to shioni je parakoloutho, I esthisi tou shoniou sta akrodaktila mou, Skafko

Ivra trofi,

Pianotin je vouro, to terastio poulli en etimo ma mou ormiksi, psili palmi, diaforetiko, enen etsi opos to thimoumoun, ekataferata eimai zondanos.

Anthismena louloudia, anthi ton dentron, omorfes mirothkies, irten I aniksi. Prasino, aperando prasino, roz, kitrino, mple. Trexo pou to enan dentro sto allo, I mousiki pou fkeni pou to dasos en panemornfi. Kindinos!

Ena fidi sernete pros ta pano mou, skarfalonni sto dentro, pou na pao, ksefeukotou, piso spiti.

Ksana ekso, trofi, pame na fame mappourous? pame. Mmm en orea ta sporakia, protognori geusi...

Kati mirizome,

Trexo

Ftanno se mia follia, eshi mikra auka, tro ena, tro je deuterio vouro ksana piso sto spiti.

Xoreutiko ston kormo tou dentrou, strifogirnoume giro pou ton kormo, pozaro gia na tin endiposiaso, kiklous, kamnoume kiklous, aggaliazoumaste.

Shepasmena mesa sta ashera, ta gimna tous somatakia koumpimena to enan dipla pou to allo, piso stin anazitisi trofis.

Annioun ta mathkia tous, taizita, voura ekso, ksana erkete je ksana taizita, pefti pano tous shepazita.

Petrokounnavo, enan pinasmeno petrokounnavo, psaxni na fai mikra somatakia. Trexo sto spiti arpasoto vouro pros to allo mas spiti, valoto mesa shepazoto, paratiro, gliores kinisis na men me di, vouro arpasos je to allo je ksana piso sto spiti.

Fthinoporos ksana piso stin anazitisi trofis.

ΣΥΝΘΗΚΗ

Μέσα απο τα κείμενα μου, αναπολώ το ταξίδι μου και το status quo της πόλης μου με τη μορφή μιας λίστας επιθυμιών, μιας επιστολής και πραγματικών συναντήσεων.

-

Μια ανάμνηση της πόλης στην οποία ζω

Είναι μια από τις πόλεις της Μεσογείου που έχει κερδίσει μεγάλη προσοχή από τουρίστες, φοιτητές, επενδυτές κ.λπ. Μια πόλη όπου όποιος την επισκεφθεί θα παρασυρθεί από την αγάπη και την προσκόλληση για την ομορφιά της και τη στρατηγική της θέση. Μια πόλη με υπέροχο καιρό, μαγευτικά τοπία και ποικιλία μεσογειακών και ηπειρωτικών κουζινών.

Ωστόσο, υπάρχει ελάχιστη έως καθόλου ορατή πολιτιστική ποικιλομορφία στην πόλη μου, παρά τις πολλές (ίσως εκατοντάδες χιλιάδες) εθνικότητες που συναντώ κάθε μέρα καθώς κάνω μια βόλτα. Η παρουσία ξένου στρατιωτικού προσωπικού με γοητεύει τόσο πολύ που συχνά προβληματίζομαι και αναρωτιέμαι: Ποιανού τα συμφέροντα προστατεύουν; Αυτή είναι η πόλη όπου ζω καθώς γράφω.

Μια πόλη όπου οι δρόμοι μου θυμίζουν την ύπαιθρο της πατρίδας μου. Μια πόλη όπου οι περισσότεροι από τους τοίχους της είναι καλυμμένοι με κάθε είδους γκράφιτι - μερικά φέρουν βαθύ νόημα, ενώ άλλα είναι απλώς ένα χάος στην όμορφη πόλη μου. Ωστόσο, ένας συγκεκριμένος πίνακας τράβηξε την προσοχή μου και με άφησε να σκεφτώ - μια γυναίκα με το μωρό της στην πλάτη, που μοιάζει μπερδεμένη και βασανισμένη. Μήπως ψάχνει για βοήθεια; Ψάχνει κάτι; Ή μήπως αυτό απεικονίζει την επιβίωση κατά τη διάρκεια των δύσκολων καιρών στην πόλη μου;

Ναι, μια πόλη που θέλει να είναι «πράσινη», όπου οι άνθρωποί της στοχεύουν να ευημερούν και να είναι υγιείς, αλλά εξακολουθούν να υφίστανται αδύναμες πολιτικές ή στρατηγικές δημόσιας υγείας. Μια πόλη όπου το παθητικό κάπνισμα αποτελεί καθημερινό φαινόμενο, επειδή δεν υπάρχουν καθορισμένες ζώνες απαγόρευσης

του καπνίσματος. Μια πόλη που είναι γνωστή για το υψηλό κόστος ζωής της σε σύγκριση με άλλες πόλεις του νησιού - οφείλεται στο γεγονός ότι οι περισσότεροι «πλούσιοι ξένοι» ζουν και επενδύουν εδώ; Περιέργως, δεν πρόκειται για την έδρα της «εξουσίας», ωστόσο η επιρροή της στο νησί είναι από τις μεγαλύτερες.

Μια πόλη με όμορφες παραλίες και εκπληκτική θέα στη Μεσόγειο, που όμως πλημμυρίζει εύκολα όταν βρέχει έντονα. Τα συστήματα αποχέτευσης είναι τραγικά και με κρατούν μέσα στο σπίτι κάθε φορά που βρέχει. Μια πόλη όπου οι καταιγίδες σκόνης είναι ανυπόφορες - άλλο ένα εμπόδιο στην έξοδο. Σκέφτομαι τον ήλιο; Χμμ... είναι ευχάριστος, αλλά μπορεί να κάψει το δέρμα μου. Ναι, αυτή είναι η πόλη όπου ζω σήμερα.

Εύχομαι

Χμμ... Η Κύπρος είναι η μόνη χώρα στον κόσμο με διαιρεμένη πρωτεύουσα (Λευκωσία). Μακάρι αυτό να μην ήταν αλήθεια. Μακάρι ολόκληρη η Κύπρος να ήταν μια ενωμένη χώρα.

Εύχομαι τα πράγματα να γίνονταν πιο γρήγορα για να αποφεύγονται οι περιττές καθυστερήσεις. Μακάρι να μην περίμενα μισό χρόνο για να λάβω την ανανεωμένη άδεια παραμονής μου.

Λεμεσός, η πόλη μου - εύχομαι να μπορούσα να μείνω εδώ για περισσότερα χρόνια. Είναι μια όμορφη πόλη, αλλά εύχομαι τα πολλά ετοιμόρροπα και εγκαταλελειμμένα κτίρια να ήταν κατοικημένα, ανεξάρτητα από το ποιος ζούσε σε αυτά. Εύχομαι να είχα το χρόνο και τους φίλους μου για να εξερευνήσω τη Λεμεσό τα προηγούμενα χρόνια.

Εύχομαι τα τοπικά λεωφορεία να περνάγανε από το σπίτι μου κάθε λεπτό. Εύχομαι η πόλη μου να είχε χαμηλότερο κόστος ζωής για τον μέσο άνθρωπο. Εύχομαι αυτοί που αποκαλώ φίλους να ζούσαν μαζί μου σε αυτή την πόλη.

Εύχομαι να είχα την ενέργεια να περπατήσω από άκρη σε άκρη αυτής της δύσκολα περιγραφόμενης πόλης. Εύχομαι το σύστημα μεταφορών

να ήταν πιο οργανωμένο ώστε να επιτρέπει την εύκολη μετακίνηση ανθρώπων σαν εμένα που αποφάσισαν να μην οδηγούν. Ωστόσο, εύχομαι οι δρόμοι να ήταν αρκετά φαρδιοί.

Το αρμόδιο όργανο επιβολής του νόμου κάνει καλή δουλειά; Εύχομαι οι πινακίδες στους δρόμους να μην ήταν καλυμμένες με γκράφιτι και οι δράστες να παραπέμπονταν στη δικαιοσύνη.

Εύχομαι να μπορούσα να περπατήσω μισό χιλιόμετρο χωρίς να γίνω παθητικός καπνιστής.

Οι σκύλοι είναι κατοικίδια που οι άνθρωποι λατρεύουν στη Λεμεσό. Εύχομαι να είχα μαζί μου τον 57 κιλά German Shepherd μου.

Ναι, εύχομαι να μπορούσα να γυρίσω πίσω τους δείκτες του χρόνου.

Γράμμα στο φίλο μου

Αγαπητέ μου φίλε Σαλιγκάρι - αργό αλλά σίγουρο, Σου φέρνω χαιρετισμούς από μια χώρα που δεν έχει καν το μέγεθος της πόλης σου. Μια χώρα που βρίσκεται στρατηγικά τοποθετημένη ανάμεσα στη δική σου ήπειρο, τη δική μου και τη Μέση Ανατολή. Μερικές φορές, οι άνθρωποι θεωρούν ότι αυτή η χώρα δεν είναι μέρος της Ευρώπης αλλά μάλλον κάπου αλλού. Ωστόσο, οι πόλεις της αξίζουν να τις επισκεφθείτε, και η πλούσια ιστορία αυτής της χώρας -και της πόλης από την οποία σας γράφω- είναι κάτι για το οποίο αξίζει να μιλάτε.

Απολογούμαι για τους τρόπους μου. Πώς είσαι; Ελπίζω να εξακολουθείς να αντιμετωπίζεις τις προκλήσεις της ζωής. Ξέρω ότι ζεις σε μια πόλη όπου κάποιοι άνθρωποι -οι περισσότεροι μάλιστα είναι ξένοι- έχουν ελάχιστο έως καθόλου σεβασμό ή ενδιαφέρον για όμορφα και αβοήθητα πλάσματα όπως εσύ και οι υπέροχοι φίλοι σου.

Θυμάμαι εκείνη την αξιοσημείωτη μέρα που είπες: «Προτιμώ να ζω στο χωριό μου γιατί η ζωή είναι πολύ καλύτερη εκεί σε σύγκριση με αυτή την πόλη. Μια πόλη που έχει καταληφθεί από...». Ξέρω ότι εσύ και μερικοί από τους συναδέλφους σου δεν μπορείτε να αντέξετε οικονομικά τη ζωή στην πόλη.

Αλλά ξέρεις κάτι; Να είστε δυνατοί και να χρησιμοποιείτε πάντα το κέλυφος σας για να προστατεύετε τον εαυτό σας. Ας ελπίζουμε και ας ονειρευόμαστε ότι το status quo θα αλλάξει κάποια μέρα.

Ξέρω ότι δεν μπορείτε να κινηθείτε γρήγορα και ότι οι γίγαντες χρησιμοποιούν τη δύναμη και τους πόρους τους για να επηρεάσουν την πόλη σας, δυσκολεύοντάς σας να ζήσετε και να ευημερήσετε με τα λίγα που έχετε.

Αγαπητό μου σαλιγκάρι, να είσαι θαρραλέος και να ελπίζεις για το καλύτερο.

Ελπίζω να σε δω σύντομα με καλή υγεία.

**Ο φίλος σου,
Σκορπιός**

ΣΥΝΘΗΚΗ

Γράφω ανάμεσα σε χώρους, σε κόσμους, σε ιδέες προσπαθώντας να διαρρήξω δυαδικότητες που κυβερνούν συχνά τη σκέψη μας τζαι τις πόλεις μας. Κάπου ανάμεσα στον έρωτα, σε τέσσερις τροχούς, σε «αγαπώ» τζαι σε θέλω. Κάπου ανάμεσα σε βόλτες τζαι σε εμπόδια. Κάπου ανάμεσα στο παρόν τζαι στο μέλλον, στην ουτοπία τζαι στη πραγματικότητα, κάπου ανάμεσα εγραφήκαν τούτοι οι σίχοι.

-

in between

στο Γελωτοποιό,

αθθυμήθηκα ότι περπάτημαν για 'μέναν
ήταν να φωτογραφίζω την πόλη
I love my life
My life loves me

Τι είναι ο έρωτας;

μια κολλώδες γραμμή
μια γραμμή στο χρώμα των μαλακών γραμμών
στις οποίες απλώνουμε τα σώματά μας

Τέσσερις στριφογυριστοί κύκλοι που συνυπάρχουν

Η κολλώδες γραμμή χωρίζεται σε δύο

Οι στριφογυριστοί κύκλοι έχουν απαλή υφή

Έχουν το χρώμα του αίματος

Στη μέση φυλάνε κάτι

Ίσως ένα μυστικό.

Δεν μπορώ να προσδιορίσω πως μυρίζει αφού η αναπνοή μου

Εμποδίζεται από μια κολλώδης ουσία, όπως λένε οι άνθρωποι
είμαι «άρρωστη»

Αυτό το σώμα δεν παράγει ήχους

εννά «κατακτήσω» τον κόσμο

εγώ τζαι οι τέσσερις τροσιοί μου
εννά κατακτήσουμεν τον κόσμο
όι με βία τζαι όπλα
ίσως με λέξεις
εννά ταξιδέψουμεν
να γνωρίσουμεν αόρατες πόλεις, να τζυλήσουμεν
πάνω σε σελίδες
εγώ τζαι οι τέσσερις τροσιοί μου
εννά αλλάξουμεν τον κόσμο.

Αγαπώ

Αγαπώ την διαδρομή
Αγαπώ την ταπέλα «Ασγάτα»
Αγαπώ το θεατράκιν του Μόλου
Αγαπώ τα αντιφασιστικά φεστιβάλ μες στον Ιούλη
Αγαπώ τους κούλλουμακκα
Αγαπώ το συνεργείο
Αγαπώ να βρίσκω πάρκιγκ
Αγαπώ την πολύχρωμη αναπηρική τουαλέττα, μπορώ να κατουρήσω
Αγαπώ τις αυτοσχέδιες πορείες μες στο κέντρο της πόλης
Αγαπώ το στο δρόμο
Αγαπώ το πάρκιγκ του Μόλου, τζειαμαί εδώκαμεν το πρώτο μας φιλί

Αγαπώ να τζυλώ στον Μόλο
Να θωρώ την θάλασσα
Αγαπώ τους έρωτες που συναντώ τυχαία, ολοκότσινοι με περήφανα
αγκάθκια
Αγαπώ την Λεμεσό, εν έρωτας, μια που τες πόλεις μου

I am not sure if nobody feels safe there
Limassol as a utopia/dystopia

Open Mic Utopia and the city

Η αγγόνισσα μου

Εν έσει πλούσιους
ούτε φτωχούς

εμοιράσαμεν τα ούλλα που την αρκή. Σαν την μονόπολη αλλά όι ακριβώς

Εσύραμεν κάτω τους πύργους, αφήκαμεν μόνον 2-3 που εγίναν προσβάσιμα μπαρς, κλαμπς, ταραάτσες, χώροι διασκέδασης γενικά.

Η γιαγιά μου πιστεύκω εννά εφαντάζετον μιαν τέθοκια Λεμεσόν.

*

Η γιαγιά μου εγνώρισε τη Λεμεσό περίπου τον τζιαιρό που εγνώρισεν τον παππού μου.

Τότε εν ήταν τόσο πολύχρωμη τζαι προσβάσιμη πόλη

Τα ενοίκια ήταν τζειπάνω. Ναι τότε επλήρωνες ενοίκιο για να έσειε ένα χώρο. Ένα δικό σου σπίτι. Τωρά που τη στιγμή που θέλεις να είσαι κάτοικος τζαι να συμμετέχεις τζαι να προσφέρεις στην κοινωνική ζωή, προσφέρουν σου ένα χώρο για να μεινίσκεις.

Η θάλασσα εν η ίδια με το τζιαιρό της γιαγιάς μου , μα ίσως λίο πιο όμορφη αφού αντανακλά τα χαμόγελα των ανθρώπων.

Η γιαγια μου ελάλεν μου ότι τούτη η πόλη εν πολλά ερωτεύσιμη τζαι όντως είμαι ερωτευμένη με κάθε σπιθαμή της.

Κάθε απόγευμα μαζευκούμαστεν στο μόλο τζαι έσειε εκδηλώσεις, χωρούς, παναύρκα. Συναντιούνται ούλλες οι κουλτούρες. Της γιαγιάς μου αρέσκαν της τα παναύρκα.

Τούτη η πόλη, η Λεμεσός εν μια μεγάλη γιορτή. Που τον τζιαιρό της γιαγιας μου, τζαι που πιο πριν ακόμα εκάμναν καρναβάλια, εντύνονταν μάσκες. Τζαι σήμερα τούτο συνεχίζει με τη διαφορά ότι κανένας εν θα ντυθει κάτι που εν να προσβάλει τον άλλον.

Τα καλοτζαιρκα εν έσειε τόση υγρασία όπως τον τζιαιρό της γιαγιάς μου επειδή με την οικολογική συνείδηση που έχτισεν η γενιά μας η κλιματική/περιβαλλοντική καταστροφή εμειώθηκε δραστικά. Παλιά οι άνθρωποι εγοράζαν καπάλι πράματα τζαι εμολύναν το περιβάλλον. Σήμερα στη Λεμεσό τζαι σε ούλλο τον κόσμο έσειε μόνο ότι χρειάζεσαι τζαι ξέρεις να φτιάχνεις πολλά που τούτα που χρειάζεσαι. Μακάρι να ταν δαμέ η γιαγιά μου να δει τη Λεμεσό. Τη Λεμεσό της να ανθίζει.

ΥΓ τρώμεν ακόμα παγωτά σαν τζεινά που σαρέσκαν αλλά τζαι λίο πιο ωραία

Θέλω

Θέλω να μπορώ
Θέλω να θέλω
Θέλω να αγκαλιάζω
Θέλω να ζω
Θέλω να μεν φοούμαι
Θέλω μεν νιώθω άβολα
Θέλω να μεν νιώθεις άβολα
Θέλω να μετρώ στιγμές τζαι όι απώλειες
Θέλω να περπατά το κάθε σώμα ελεύθερο
Θέλω χρώματα
Θέλω πόλεις για φυτά, για ανθρώπους τζαι για ζώα
Θέλω να μαζευκούμαστεν να δημιουργούμε
Θέλω να πεθυμώ
Θέλω να επιθυμώ
Να ερωτεύκουμαι
Θέλω αγάπη χωρίς ιδιοκτησία
Θέλω να θκιαβάζω Μουνιόζ με τες φίλες μου
Θέλω πεταλούδες να μου κάμνουν παρέα στο ασανσέρ
Θέλω πεταλούδες στο στομάσι
Θέλω να με εμπιστεύκεσαι
Θέλω να σε εμπιστεύκουμαι
Θέλω να νιώθω ασφαλής
Θέλω ουράνια τόξα
Θέλω κατς χωρίς το κόλιγκ
Θέλω να μεν υπάρχουν αλλεργίες
Θέλω ταξίθκια που να μεν επιβαρύνουν το περιβάλλον
Θέλω αποανάπτυξη
Θέλω μουσική
Θέλω ούλλα τα σώματα ναν ευπρόσδεκτα να χορέψουν
Θέλω να συναντιούμαστεν
Θέλω κοινόβια
Θέλω συνελεύσεις
Θέλω συναυλίες
Θέλω πλατείες
Θέλω πόλεις δικές μας
Θέλω τα εμείς ναν πολύχρωμα τζαι ανοιχτά
Θέλω να κάμνω ό,τι θέλω

κάπου ανάμεσα

Εν είμαι δυαδική
Ζιω κάπου ανάμεσα
η ύπαρξη μου διαρρηγνύει πόλους
υπάρχω τζι ας με αμφισβητούν
ας με χλευάζουν
θέλω να ζωή, όι επιβίωση
το σώμα μου γίνεται ένα παραστατικό άγαλμα
θέλω να ζήσω
γιγαντοσθόνες μες το highway εκτοπίζουν με που το φυσιολογικό
κωμικοί συμμαχούν με ψυχιάτρους
υπάρχουν μόνο δύο χρώματα.
Μα εγώ τζυλώ πάνω σε ουράνια τόξα

Ανάμεσα

Ανάμεσα στην πόλη τζαι στο χωρκό
Ανάμεσα στην χώρα που εμεγάλωσα τζαι στη χώρα που ερωτεύτηκα
Ανάμεσα στην ζωή τζαι το θάνατο
Ανάμεσα στο υγιές τζαι το άρρωστο
Ανάμεσα στην κίνηση τζαι την παύση
Ανάμεσα σε θκυο τροχούς
Ανάμεσα στην αγάπη τζαι την αυτοκαταστροφή
Ανάμεσα στη ζέστη τζαι στο κρύο
Ανάμεσα στην τεχνη τζαι τον ακτιβισμό
Ανάμεσα στην σκληρή τζαι στην ευάλωτη
Ανάμεσα στην πίστη τζαι στον αγνωστικισμό
Ανάμεσα στον ρομαντισμό τζαι τον ρεαλισμό
Ανάμεσα στην ποίηση τζαι τον μονόλογο
Ανάμεσα στο χιπχοπ τζαι την ποπ
Ανάμεσα στο ροζ τζαι το μωβ
Ανάμεσα στην ουτοπία τζαι τη δυστοπία
Ανάμεσα στο εγώ τζαι το εμείς
Ανάμεσα στο οικείο τζαι το ανοίκειο
Ανάμεσα στο πλατωνικό τζαι το σαρκικό
Ανάμεσα στο περπατώ τζαι στο τζυλώ
Ανάμεσα στο κρεβάτι τζαι την πλατεία

Ανάμεσα στη φιλοσοφία τζαι την παροιμία
Ανάμεσα στο όνειρο τζαι στο «πραγματικό»
Ανάμεσα στους δείκτες του smartwatch που επέταξα στα σκουπίθκια
Ανάμεσα σε ευχετήριες κάρτες τζαι επικήδειους λόγους
Ανάμεσα στην ενοχή τζαι την απόλαυση
Ανάμεσα στο μέσα τζαι το έξω

κουήρ φοινομενολογία

ένα δικό της δωμάτιο
το τραπέζι της γραφής
αποπροσανατολίζουμαι τζαι ξαναρκέφκω
το τραπέζι της τραπεζαρίας
το τραπέζι της μάμας μου που της το έδωκε για προίκα η γιαγιά μου
ή που τελικά εχάρισεν της το μια ανιψιά της γιατί εν το έθελεν
«ννάμπουσει το τραπέζι, γιατί θέλεις να το φύεις»

το τραπέζι Του φιλόσοφου
το τραπέζι της φιλόσοφου
το τραπέζι τ@ φιλόσοφου
το τραπέζι που ένεν ιδιοκτησία γιατί η ιδιοκτησία εν κλεψιά
αλλά προπάντως γιατί εν αυθύπαρκτο
κουβαλά ιστορίες
ενέργεια

το τραπέζι ως φιλοσοφικόν αντικείμενο;
μες το ερωτηματικό ίσως κρύφκεται ο έρωσ
η σχέση με το τραπέζι
οι αισθήσεις
η ταυτότητα του τραπεζιού

τζείντο τραπέζι έπιαννεν πάρα πολύ χώρο
ήταν ζήτημα επιβίωσης να το ξεφορτωθώ
όπως ήταν ζήτημα επιβίωσης να πκιάω την αρφή μου που το σιέρι, το
σύλλο μας παραμάσχαλα τζαι να πάω στην αστυνομία να καταγγείλω
το τραπέζι ήταν δαμέ που τον τζαιρό που θυμούμαι τον εαυτό μου
ήταν το background σκηνών ενδοοικογενειακής-
ή μάλλον σεξιστικής τζαι πατριαρχικής βίας.

το τραπέζι ενώ υπήρχε στο παρόν ήταν για μένα ένα φάντασμα
του παρελθόντος
τζαι όπως ούλλα τα φαντάσματα εστοίσιωνεν με

μετακομίζοντας μετά την πτώση στο μητρικό μου
ήρτα αντιμετώπη με φαντάσματα, τραύματα τζαι άλλα «κακά»
πνεύματα
ώρα να τα ξορκίσω

πριν πάρω την απόφαση να το ξεφορτωθώ
πριν σκεφτώ ότι έχω καν τέθοκιαν επιλογήν
έπρεπε να διαπραγματευτώ

το τραπέζι εμετατράπηκε σε πεδίο μάχης
θκυο κόσμοι επαλέυκαν ποιος εν να υπερισχύσει.
Ο κόσμος μου
βιβλιά, κόλλες, τετράδια, πέννες, μολύφκια, το λάπτοπ, τα χάπκια μου
Ο κόσμος της γιαγιάς μου
μαντυλιές, χαρτομάντιλα, πιάτα, ποτήρκα, πιρούνια, μασιαίρκα,
κουτάλια

έτρωα κάθε μέρα φεμινιστική θεωρία
έγραφα στίχους πας τις μαντυλιές της
ίσως τζαι να μεν ήταν πάλη
ίσως τζαι να ταν ένας νέος κόσμος
μα το τραπέζι έπκκιανεν ούλλον το χώρο
εν εμπορούσαν να αναπνεύσω μες τούντο σπίτι

μετά που πολλές συνεδρίες με τη ψυχολόγο μου
λλίον κούντημα που τον σύντροφο μου
αποφάσισα πως έπρεπε να φύει

ανάρτηση στο fb
έρκουνται να το φορτώσουν
αννοίει ο χώρος
κενό
αναπνέω
ξανά

Ξαναγιεννιούμαι μες την άδεια μας τραπεζαρία
το πρώτο μου κλάμα εν βουβό

το τραπέζι έβαλεν πλήρη για νέους προορισμούς
έτσι όπως το εσηκώσαν να το φορτώσουν έπεσαν ούλλο τρο τραύμα
που εκουβάλαν χαμέ τζι έγινεν σσίλια κομματούθκια

η νέοι χρήστες; σύντροφοι; πάντως όι ιδιοκτήτες.. εν να το θωρούν
τζαι να χαμογελούν

ΥΓ το νέο τραπέζι πιάνει πιο λίο χώρο
η τραπεζαρία εμετατράπηκε επίσημα σε χώρον ανάγνωσης τζαι γραφής
η γιαγιά όμως εν εσταμάτησε να βάλλει μαντιλιές πας το τραπέζι

Ευτυχώς έμαθα πιόν να υφαίνω στίχους

Η ΣΥΝΘΗΚΗ

Η συνθήκη μου για το ακόλουθο προτζεκτ είναι ότι αντί να κάνω εγώ βόλτες και να γράψω τα ποιήματά μου με βάση αυτές τις βόλτες, θα πάω τους ίδιους τους αναγνώστες για μια βόλτα. Πού μπορεί να ρωτήσετε; Μέσα στο μυαλό μου και τις εμπειρίες ζωής που έχω ως άτομο που χρησιμοποιεί τροχοκάθισμα. Θα μπορούσατε να πείτε ότι είναι μια περιοδεία όπου πάω τον κόσμο για έναν περίπατο στο μυαλό μου ταξιδεύοντας από τη μια στάση στην άλλη.

Τα ποιήματα γράφτηκαν αρχικά στα αγγλικά γιατί ένιωθα ότι ήμουν πιο εκφραστικός. Οι ελληνικές μεταφράσεις έγιναν, για λόγους προσβασιμότητας στο ευρύ κοινό.

-

Σταθμός Ένα – Ποιος? Γιατί? Πώς?

Ποιος διάλεξε την μοίρα μου?
Γιατί την διάλεξε για εμένα?
Πως απελευθερώνομαι από αυτή?

Ποιος μπορεί να μου δείξει το δικό μου μονοπάτι?
Γιατί κανείς δεν μου δίνει την απάντηση που ζητώ?
Πως και πόσο μακριά να ταξιδέψω?

Ποιος μπορεί να δει πέρα από το καρτσάκι?
Γιατί τρέχει μακριά? Γιατί αδυνατεί να δει? Γιατί φοβάται τόσο?
Πως μπορώ να τους δείξω τον δρόμο?

Ποιος μπορεί να με αγαπήσει για αυτό που είμαι?
Γιατί είναι τόσο δύσκολο? Γιατί απομακρύνεται?
Πως να βρω τη θέληση να πιστέψω στην αγάπη?

Ποιος είμαι?
Γιατί είμαι εγώ?
Πως είναι να είμαι εγώ?

Ποιος μπορεί να μοιραστεί τον πόνο?

Γιατί υποφέρουμε?

Πως συνεχίζουμε και προχωράμε?

Ποιος δημιούργησε τον θάνατο?

Γιατί πρέπει η ζωή να είναι τόσο μικρή?

Πως μπορείς να χαμογελάς όταν ξέρεις πως μια μέρα θα χαθείς?

Σταθμός Δύο – Υπαρξιακή Κρίση

Είμαι ένας μοντέρνος ιππότης πάνω σε ένα σιδερένιο άλογο

Είμαι ένας σύγχρονος Ταρζάν, κάτι το περίεργο για την κοινωνία

Είμαι ένας μισητής των αλυσίδων και των περιορισμών

Είμαι ένας άγγελος με θρυμματισμένα φτερά

Είμαι ένας σύγχρονος Ίκαρος που προσπαθεί να φτάσει τον ήλιο

Είμαι το σύμπαν σε ανθρώπινη μορφή που βιώνει τον εαυτό του

Είμαι ένα αιώνια νεαρό παιδάκι

Είμαι ένας ποταμός από λέξεις

Είμαι παιδί του μεταφυσικού και του μυστηριώδες

Είμαι ένας ραγισμένος καθρέφτης

Είμαι ένα βάζο που διορθώθηκε με χρυσό

Είμαι ένας πικρός καφές για αυτούς που δεν πιστεύουν

Είμαι ή τουλάχιστον ελπίζω να είμαι ένα φως για αυτούς που νιώθουν αδύναμοι

Είμαι μια ανωμαλία για τους τρόπους της κοινωνίας

Είμαι ένας τραυματισμένος θεραπευτής

Είμαι ένα ον συναισθημάτων και δακρύων

Είμαι ένα παζλ από προσωπικότητες και παράλληλους εαυτούς

Είμαι ένα αριστούργημα σε εξέλιξη

Είμαι μια ερώτηση που πρέπει οι άλλοι να απαντήσουν

Είμαι ένα αίγιγμα που ποτέ δεν θα μπορέσουν να λύσουν

Είμαι η τρέλα και η λογική

Είμαι ο Γιώργος

Είμαι ο Άντον

Είμαι ο Δείμος
Είμαι ο Ίον
Είμαι η Μοίρα
Είμαι ο Γιώργος
Είμαι το Σύμπαν
Είμαι ο Γιώργος
Είμαι ο Οδυσσέας
Είμαι ο Γιώργος

Σταθμός Τρία – Χαμένη Ένωση

Είχα πάει για περίπατο μικρό
Όταν σε βρήκα παρατημένο εκεί στο έδαφος μοναχικό

Ένα απλό φύλλο, το χρώμα σου ένας συνδυασμός ξεθωριασμένου
καφέ και κίτρινου
Γέμισε την καρδιά μου με μεγάλη λύπη και αρκετό μαρασμό

Ολόγυρα έψαξα ώρα αρκετή, κάποιος θα με περνούσε για τρελό
στην παράνοια αυτή

Έψαξα για τους δικούς σου και τους βρήκα απάνω σε δέντρα ψηλά
Αναρωτήθηκα, πόσος καιρός να χε περάσει από την δική σου πτώση

Ω φύλλο! Ω φύλλο!

Το τίμημα της μοναξιάς είναι βαρύ, ασήκωτο για να το κουβαλάς
στις πλάτες για καιρό
Καταλαβαίνω μόνος είμαι από τον καιρό που ήρθα στον κόσμο αυτό
Άνθρωποι, τον πόνο σου έχουν την τάση να υποτιμούν

Εκεί πάνω κάποτε άνηκα και εγώ
Ήμουν κομμάτι μιας κοινωνίας που νόμιζα πως ήταν φτιαγμένη
από χρυσό
Ξαφνικά ήρθε η μοίρα να μου δείξει τον κόσμο τον αληθινό,
να μου δείξει πόσο λάθος ήμουν στο παρελθόν

Κανείς δεν θέλει τον πόνο να μοιραστεί
Ούτε και να κρεμάσει ένα σπασμένο κάδρο απάνω στον τοίχο
της δόξας, να το παινευτεί
Ω τι κρίμα!

Φύλλο μου όπως βλέπεις δεν μπορώ με τα πόδια μου να περπατώ
Το καρτσάκι μου το κάνει αυτό για εμένα, αυτό στο οποίο απάνω κυλώ
Και πραγματικά πίστεψε με είναι πολύ δύσκολο να μην τρελαθώ

Η κορμοστασιά σου ταπεινή, μειωμένη στα μάτια αυτού του κόσμου
Το κομμένο σου κλωνί μια ένωση χαμένη
Εγώ και εσύ μπορεί τελικά να μοιάζουμε, να είμαστε ενωμένοι

Το έξω σου μπορεί να λιώνει και να είναι κοντά στην σήψη
Το μέσα σου όμως ειν γεμάτο με κίτρινες πινελιές
Μπορεί τελικά η ελπίδα να μην έχει ακόμα εκλείψει

Η κοιλότητα σου σχήμα έχει σαν σπηλιά
Ίσως μέσα το Χάος να διοικά
Μια διάσταση που δίνει έδαφος στην φαντασία και που όνειρα γεννά
Μιλάω με ένα φύλλο, τι τραγικό
Τρελαίνομαι. Ναι. Ίσως να είναι αυτό
Είχα πάει για περίπατο μικρό

Σταθμός Τέσσερα - Παγιδευμένος

Να με εκεί να απολαμβάνω ένα παγωτό
Την προσοχή μου έκλεψε ένα τραγούδι μαγικό
Το βλέμμα μου σε συνάντησε εκεί ψηλά, κοντά στον ουρανό
Μέσα σε ένα κλουβί, ήσουν τόσο δα μικρό

Αναρωτήθηκα πως μπορούσες να συνεχίζεις το τραγούδι αυτό
Πως ήσουν τόσο δυνατό

Αφού σκέφτηκα και πήρα χρόνο αρκετό
Πήρα την απάντηση στο ερώτημα αυτό
Μέσα μου κρυβόταν όλο αυτό τον καιρό

Είχες να φωνάξεις κάτι πολύ σημαντικό
Έχω και εγώ κάτι που ίσως πρέπει να το μοιραστώ
Ένα πόνο που τόσα χρόνια κρατάω κρυφό

Νιώθω παγιδευμένος, νιώθω εκνευρισμένος
Θέλω κάποιος να με ελευθερώσει νιώθω πεθαμένος
Να με βγάλει απ 'αυτό το κλουβί, δεν θέλω άλλο να 'με περιορισμένος

Η ζωή αξίζει αρκετά, δεν αρμόζει να την ζούμε σε κελιά
Θα προτιμούσα να την ζούσα σε μια παραλία με ποτά, φασαρία
και φίλους αγκαλιά

Τις μέρες που ήμουνα παιδί και στην παραλία έφτιαχνα πύργους
πολύ τις πεθυμώ
Όταν είχα φτερά και μπορούσα και γω στους ουρανούς να πετώ
Σε χίλια κομμάτια έχουν σκιστεί και να τα φτιάξω δεν μπορώ
Κάποιοι μόνο με αφήνουν και στα σκοτάδια ασφυκτιώ

Κι' όμως την μοίρα μου εγώ ίσως πρέπει να αποδεκτώ
Να δω την ομορφιά, να κερδίσω από το μάθημα αυτό
Ακόμα και αν μοιάζει σκληρό

Γιατί όποια δυσκολία και αν αντιμετωπίσω πρέπει να χαμογελώ
Οφείλω την ομορφιά να προσπαθήσω να δω
Να πειστώσω και ποτέ να μην παραιτηθώ
Αυτής της ζωής τον θησαυρό να βρω

Σταθμός 5 - Γδαρμένα Γόνατα

Ξαναπήγα για περίπατο μικρό
Όχι με τους τροχούς μου
Αυτή την φορά αποφάσισα να κάνω βουτιά μέσα στο μυαλό

Περπάτησα ανάμεσα στα χρόνια μου τα παιδικά
Δάκρυα έτρεξαν μύρια και ήταν καυτά

Γδαρμένα γόνατα από την πτώση σε ένα πάρκο παιδικό
Ένα παιδάκι να λάμπει από φως

Προφυλαγμένο από το σκοτάδι το πανούργο το σαδιστικό

Μια παιδική ηλικία, καλυμμένη με ένα πέπλο ονειρικό
Μια παιδική ηλικία που αξίζει μια αγκαλιά κι 'ένα φιλί γλυκό

Οι γονείς μου λαμπροί, φυλακές άγγελοι με σπαθιά
Ο πόνος αβάσταχτος, αιμορραγεί η καρδιά

Γδαρμένα γόνατα σε εσάς επιστρέφω στο λεπτό
Δεν έχω τίποτα να πω παρά μονάχα ένα μεγάλο ευχαριστώ
Άλλα παιδιά θα εκλέγαν απ'τον δικό σας τον πόνο
Χαμένο σε αυτά το μάθημα σας το μοναδικό
Όχι για κάποιο λόγο ουσιαστικό
Χαμένο στον βρόντο το δικό σας μυστικό

Κάποιοι θα με αποκαλέσουν μαζοχιστή
Τα λόγια τους όμως δεν θα αρμόζουν
Έτσι και αλλιώς έτσι ειη η ζωή, όμορφη μα και μαρτυρική
Η αξία του πόνου στην ζωή ακατανόητη μπρος στου μυαλού
την λογική

Σταθμός Έξι – Αναμέτρηση με τον εαυτόν

Ήσουν αθώο παιδί, Είμαι ένας σημαδεμένος άντρας
Ήσουν ένα κλαψιάρικο αγγελούδι, είμαι ένα υπερσυναισθηματικό ερείπιο
Ήσουν προστατευμένο από ένα πέπλο αγάπης, σκλήρανα από
ένα πόλεμο
Ήσουν ελεύθερος, Είμαι περιορισμένος αλλά και ελεύθερος
Χρησιμοποιούσες τα αδύναμα σου πόδια, Χρησιμοποιώ τους τροχούς μου
Ήσουν αγαθό, Είμαι απογοητευμένος
Πίστευες στην αληθινή αγάπη, Αρχίζω να πιστεύω πως είναι νεκρή
Ζούσες σε παραμύθια, Αντιμετωπίζω την αλήθεια
Το σώμα σου ήταν δυνατό, το δικό μου αδύναμο τρωτό
Είχες όνειρα, Έχω όνειρα
Ήσουν κοντά στο θάνατο, Είμαι ζωντανός
Δεν νοιαζόσουν για γνώμες και κριτικές, Τρέμω και μόνο στην ιδέα τους
Ήσουν τέλειο, Είμαι τέλειος

Σταθμός Επτά – Απαγορευμένη Αγάπη

Κίτρινα σανδάλια

Το χρώμα του λεμονιού και της ζήλειας

Μιας ζωής που ίσως και ποτέ να μην ζήσω

Στα δύο μου τα πόδια ίσως να μην αρμόζουν σανδάλια

Αλλά καρφιά πόνου που ξεκινάνε από τα πόδια

Και τελικά καρφώνονται μέσα στην καρδιά

Σανδάλια που μιλούν για καυτό παιχνιδιάρικο έρωτα στην αμμουδιά

Τι κρίμα. Εραστή ακόμα να βρω τρέχει μακριά

Ίσως να είμαι απαγορευμένος να βρω αγάπη

Υπομονή όμως δεν έχω ακόμα άλλη

Τα τραύματα μου φτάνουν βαθιά, το νιώθω πονάει η καρδιά

Θέλει πράγματα απλά, υπερβολή είναι τα εξωπραγματικά

Ένα σημάδι αγάπης, ένα χαμόγελο, μια αγκαλιά

Οι τέσσερεις μου τροχοί παίζουν το δικό τους κομμάτι

Διώχνουν μακριά την ανοιχτή καρδιά

Αυτόν τον κάποιον που θα καταλάβει πως είναι άσχημη η μοναξιά

Θέλω κάποιον να με στηρίξει, να με βοηθήσει στα πόδια μου να σταθώ

Να μου υπενθυμίσει γιατί επέλεξα αυτό το μονοπάτι το τραγικό

Να μου δώσει το κουράγιο με ένα χαμόγελο να περπατήσω τον

Γολγοθά τον σκοτεινό

Να παλέψουμε μαζί

Είναι κρίμα να ζούμε απομονωμένοι και μοναχικοί

Κίτρινα σανδάλια με πλαστική κατασκευή, φαίνεται φτηνή

Μερικές φορές τα ζηλεύει και η ζωή, μπορεί να μοιάζει και αυτή φτηνή

Θα προτιμούσα όμως να μην πιστέψω σε αυτή την οπτική

Η αλήθεια αποκλείεται να είναι αυτή

Σταθμός Οκτώ – Απόμακρο Χωριό

Είχα αποφασίσει να πάω στο χωριό την Κυριακή
Είπα να μην επιτρέψω στον πόνο άλλο την ψυχή μου να λεηλατεί

Εγώ και η οικογένεια μου αποφασίσαμε κάπου να πάμε να φάμε
να γλεντήσουμε
Ποιος θα το έλεγε, πως αγενής ανθρώπους θα συναντήσουμε

Ένα αμάξι παρκαρισμένο στην μέση ενός μονοπατιού
Ποιος θα το λέγε πως θα χορεύαμε στα βήματα του θυμού
Η χαρά εξατμίστηκε στις φλόγες του βωμού του πανικού

Άνθρωποι έφτυσαν δηλητήριο από το βρομερό τους στόμα
Καταδίκασαν την δική μου αναπηρία, το αδύναμο μου σώμα

Έβριζαν και φώναζαν δυνατά
Ήθελα πολύ να κλείσουν τα στόματα
Να σταματήσουν να πληγώνουν την δική μου την καρδιά

Πόνεσα βαθιά, τον ένιωσα η ψυχή τον πόνο τον ψυχρό
Δεν ήταν δικό μου όμως το λάθος με μια αναπηρία να γεννηθώ

Το χα πεθυμήσει το χωριό μου ήθελα να το δω
Ίσως καλύτερα θα ήταν στο σπίτι να κλειστώ

Πρέπει να κατανοήσω και να αποδεκτώ
Πως δεν θα καταλάβουν αυτοί το μαρτύριο που ζω
Λίγα ξέρουν αυτοί που είναι έξω από τον χορό

Σταθμός Εννιά - Πονάω

Πονάω όταν βλέπω ζευγαράκια μεθυσμένα από έρωτα γλυκό
Πονάω που στα πόδια μου αδυνατώ να σταθώ
Πονάω όταν νιώθω μες τα χέρια την αδυναμία
Πονάω όταν νιώθω περιορισμένος, με ελάχιστη ελευθερία
Πονάω όταν στα μάτια των γονιών μου βλέπω τον πόνο τον φρυχτό
Πονάω που για τρέξιμο δεν μπορώ να πάω, που τα βουνά δεν μπορώ

να επισκέπτω
Πονάω όταν στα μάτια των ανθρώπων βλέπω την αμηχανία
Πονάω όταν με ξεχνάνε και μόνος πρέπει να παλέψω με θηρία
Πονάω που δεν μπορώ να κολυμπώ
Πονάω μα τρόπος θα υπάρχει την ελπίδα να βρω, θα παλέψω
θα αγωνιστώ
Πονάω όταν λυπάμαι τον δικό μου εαυτό
Πονάω όταν οι άνθρωποι πιστεύουν πως οίκτο ζητώ
Πονάω στο χωριό μου που δεν μπορώ να πάω
Πονάω όταν στο πάτωμα πέφτω και σπάω
Πονάω μα άλλο μονοπάτι πρέπει να βρω
Μπορεί να υπάρχει ομορφιά πίσω από αυτό τον πόνο που μισώ
Ίσως να είναι ο μόνος τρόπος την αναπηρία μου να αντέξω
Τις ιστορίες μου πρέπει να μοιραστώ
Με όλο τον κόσμο να τον κάνω πιο φωτεινό

Σταθμός Δέκα – Ελάτε

Ελάτε άλλο στα σκοτάδια της μοναξιάς μην με παρατάτε
Ελάτε τον δικό μου τον Σταυρό να κουβαλήσω βοηθάτε
Ελατέ δώστε μου μια αγκαλιά
Ελάτε με λόγια γλυκά, με την ζεστή σας συντροφιά
Ελάτε κουράστηκε η καρδιά
Ελάτε με έρωτα ταρακουνήστε τα μέσα μου γεμίστε με φωτιά
Ελάτε και μην κρίνεται τα άκρα αυτά, τα αδύναμα, τα τρωτά
Ελάτε και νικήστε το σκότος που σαν ομίχλη επισκευάζει τα όνειρα
τα παιδικά
Ελάτε και υπενθυμίστε μου πως είναι να ελπίζεις, να έχεις φτερά
Ελάτε και κάντε με να ξεχάσω την αναπηρία
Ελάτε και πάμε σε μια γιορτή σε μια πλατεία
Ελάτε και θυμίστε μου πως είναι να χαμογελάς
Ελάτε και δείξτε μου τι σημαίνει όμορφα να περνάς
Ελάτε μη φοβάστε
Ελάτε και μια θέση στην ζωή μου πιάστε
Ελάτε και γίνεται η αιτία που χαμογελώ
Ελάτε και κάντε με από τον πόνο να ξεχαστώ
Ελάτε μόνο αυτό ζητώ
Ελάτε και σπάστε τις αλυσίδες που με κρατάνε μοναχό

**Ελάτε μια ευχή είναι μοναχά
Ελατέ ένα πονεμένο παιδάκι σας το ζητά
Δεν θέλει να γεράσει
Λίγη συντροφιά θέλει προτού την παιδικότητα να χάσει**

